

“La desigualtat no és sostenible en democràcia”

Teresa Crespo ha desenvolupat tota la seva carrera dins de l'àmbit social, treballant per millorar les condicions de vida, la capacitat d'autonomia i els drets de les persones

CARME VINYOLES

● Transmet vitalitat, s'expressa amb convicció i té una enorme capacitat de projectar la seva àmplia perspectiva crítica damunt la societat que hem anat construint a través de moltes lluites abans i després de la mort del dictador, de reformes polítiques i conquesta de drets, d'anhels de benestar, d'avenços inqüestionables i també, ara mateix, de retrocessos que ens han portat a traspasar la línia vermella de la dignitat de les persones, la qual cosa considera inacceptable i democràticament insostenible.

Quan va néixer la revista *Presència* vostè tenia 20 anys...

I ja en feia un que era casada, això era habitual en aquella època, fixa't quin canvi!

Casada i amb la *pata quebrada*?

En el meu cas no, al contrari. La meua parella va obtenir una beca per treballar a París i el pare em va dir que si volia marxar amb ell havia de passar per l'altar. El cert és que per a mi va ser casar-me i experimentar un món diferent, lluny de l'ambient tancat i asfixiant del franquisme.

Aleshores els Pirineus marcaven frontera.

Sí, a l'altre costat tot era diferent i París bullia d'activitats de tota mena. Hi havia una gran efervescència política, social i cultural que va representar una meravellosa commoció per a una jove com jo, amb inquietuds, que tot ho volia aprendre! A París es respirava llibertat.

La tornada va ser dura?

És que tot i que només hi vaig passar sis mesos aquell viatge em va canviar la vida! De tornada, no em vaig quedar a casa, vaig estudiar història moderna i contemporània a la Universitat de Barcelona, em

vaig posar a fer classes a BUP i a COU, van començar a néixer els fills. En vaig tenir sis i [riu] vaig aprendre les normes bàsiques de la conciliació en temps que ningú no en parlava...

Inicialment la seva activitat professional va estar molt vinculada a l'Institut Catòlic d'Estudis Socials de Barcelona (ICESB). Eren uns temps en què l'Església

sia aixoplugava la contestació al règim?

En plena dictadura els partits eren clandestins; la llibertat d'expressió, una quimera; les manifestacions, prohibides... L'Església va protegir reunions i conspiracions prou conegudes i en aquest marc l'ICESB esdevindria un espai de diàleg entre gent progressista, que estimava la democràcia, fos creient o no. Essent encara viu Franco, entre l'abril i el juny de 1975, l'ICESB va organitzar un cicle de conferències amb el títol de *Terceres vies a Europa*, amb la participació de Jordi Pujol, Ramon Trias Fargas, Josep Pallach, Joan Raventós, Josep Solé i Barberà, Anton Cañellas... i en els següents mesos el cicle es repetiria en altres localitats catalanes. Jo vaig estar uns quants anys subdirectora de l'Escola de Sociologia i de la de Ciències Polítiques, i durant 18 anys vaig dirigir l'Escola de Treball Social, en una conjuntura de canvi radical pel que fa a la concepció dels serveis socials, ja que es va passar d'una visió benèfica i assistencialista a una altra en què la persona se la considerava com a ciutadana subjecte de drets, en consonància amb els temps democràtics que estrenàvem i amb la creació del sistema de serveis socials.

Però no es va entendre amb el cardenal Carles. Per què?

Perquè el meu objectiu era preparar els bons professionals que la societat demanava i no vetllar per l'opció religiosa i les creences del professorat. El cardenal Jubany així ho havia admès però el cardenal Carles no, ell pretenia que controlés la transmissió de la religió catòlica als alumnes i jo no estava disposada a fer-ho. La creença no pot condicionar la llibertat de pensament i d'actuació, més encara, no hi ha cap veritat que justifiqui una imposició, perquè la llibertat està per damunt. No vaig obeir i em vam cessar com a directora de l'Escola de Treball Social."

En una llar de gent gran ARXIU PERSONAL

Una genuïna vocació solidària

● És una imatge de 1959, Teresa Crespo té 15 anys i reparteix pa en una llar de gent gran de Mataró, bo i expressant una genuïna vocació solidària que amb el temps la portaria a desplegar una intensa trajectòria de treball en l'àmbit social. Moltes lluites entre aquella postguerra autàrquica i aquesta crisi que ha tornat a revifar el fantasma de la gana i la necessitat de bastir un nou model on les persones puguin viure dignament.

Teresa Crespo
fotografiada al seu
despatx de la
federació ECAS, a la
Via Laietana de
Barcelona. ELISABETH
MAGRE

Com a presidenta de la Federació d'Entitats Catalanes d'Acció Social (ECAS) ha denunciat els efectes perversos de les retallades. El debat social ha estat prou present en l'agenda política?

No ho ha estat davant la magnitud i el drama creixent de tantes persones que no poden viure amb el mínim de dignitat. Al tercer sector se'ns escolta com a interlocutors però una altra cosa és que se'ns faci cas. A aquestes altures ja és evident que el Pacte Nacional contra la Pobresa quedarà per a una altra legislatura, tampoc no s'ha aprovat la Renda Garantida de Ciutadania, és molt decebedor.

BIOGRAFIA

Per l'acció compromesa

Els seus pares tenien una fàbrica de gènere de punt a Mataró, on va néixer a l'abril de 1944. Presideix la federació d'Entitats Catalanes d'Acció Social (ECAS) i el Consell Assessor de Polítiques Socials i Familiars de la Generalitat.

S'argumenta que falten recursos.

Governar és marcar prioritats en defensa de la persona i dels seus drets, i no hi hauria d'haver cap interès partidista que justifiqués la manca de consens necessari per combatre l'exclusió i la desigualtat creixent que estem patint. A més, un sistema democràtic no pot sostenir determinat nivell de desigualtat. La reforma laboral ens porta la nova figura del treballador pobre i sobreexplotat que amb el seu salari no es pot guanyar la vida. A la precarietat s'hi afegeix humiliació, manca de perspectives, ansietat, problemes de salut. Hem lluitat molts anys per bastir un sistema reconegut de drets humans i no podem acceptar aquest retrocés. Veig amb esperança que els moviments socials estan agafant fort la bandera d'una solidaritat transformadora i vull pensar que tenim futur.

Diversió al bosc!

laselva de l'AVENTURA centre extrem camina descalç

2 circuits + de 60 activitats!

Pels més atrevits!
Bungee Jumping
Parapente
Tree Running

El sender dels sentits
Sent la Terra!

La Selva de l'Aventura
Parc Natural del Montseny - Guillerries
Sortida 202 Eix Transversal C25
Coll de Revell - Arbúcies

Tel. 626 799 335
www.selvaventura.com

des de 1875
CASA PIJAUME
Celebrem 140 anys

Vine a buscar el teu xec regal

Toni Pons
Carbassa multicolor